

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/302/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114209979
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4114209979.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcu: SOLUM, spol. s r.o., so sídlom Clementisova 909/8, 949 01 Nitra, IČO: 36 548 880, proti žalovaným: 1/ F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, 2/ X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, 3/ E.. W. W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, 4/ M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, 5/ X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, 6/ X.. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. pri U., H. 4, 7/ X.. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. pri U., H. 4, 8/ Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, 9/ F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, XX/ Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, XX/ R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, XX/ X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, XX/ L. U. (H.), nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Z., M. XXX/X, XX/ L. W., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q., Duchonka - Q. X. XXX, XX/ L. C., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XX, XX/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S., J. XXX/XXX, XX/ X.. L. C., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S., W. XX, žalovaní v 1. až XX. rade a v XX. a XX. rade zastúpení JUDr. Gabrielou Strýčekovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Coboriho 2, o trovách konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.07.2018, č.k. 18C/55/2014-136, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaní v 1. až 10. rade, v 12. a v 15. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu .

Žalovaní v 1. až 10. rade, v 12. a v 15. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalovaným v 14.,16. a 17. rade nárok náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením (tretím v poradí) súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalovaným v 1. až 10. rade, v 12., 14. a 15.rade priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1,2, § 257 CSP, ako aj zistenými skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že v konaní úspešným žalovaným je treba priznať náhradu trov konania, pretože dôvody hodné osobitného zreteľa zistené v tejto veci neboli.

2. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na uznesenie Okresného súdu Nitra č.k. 18C/55/2014-44 zo dňa 29.04.2014, ktorým uložil žalovaným I. až 15. rade, aby sa ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti zapísanej na LV číslo XXXX, nachádzajúcej sa v kat. úz. S., a to parc č. XXXX - zast. plocha a nádvoria o výmere 315 m2, zdržali takého konania a úkonov, ktorými by žalobcovi bolo zamedzené alebo obmedzené jeho právo prechodu pešo a osobnými motorovými vozidlami a aby bol žalobcovi a jeho nájomcom umožnený prístup do priestorov žalobcu a užívanie nehnuteľnosti zapísanej na LV číslo XXXX,v kat. úz. S., parc. č. XXXX- zast. plochy a nádvoria o výmere XXXX m2 a budovy, polyfunkčného

objektu súp. číslo XXXX. Z dôvodu podaného odvolania Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozhodol uznesením č.k. 9Co/460/2014-83 zo dňa 30.06.2014 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 18C/55/2014-102 zo dňa 21.05.2015 rozhodol o trovách konania tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným v 1. až 10. rade, v 12., 14. a 15. rade náhradu trov konania vo výške 820,26 eura, z dôvodu, že mali v konaní plný úspech. Odporcom v 11. a 13. rade náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a náhradu trov konania žalovaným nepriznal. Dôvodil tým, že v tejto veci sú naplnené predpoklady pre použitie ust. § 150 ods. 1 OSP (v súčasnosti § 257 CSP), pretože v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolací súd uznesením č.k. 7Co/156/2017-128 zo dňa 31.01.2018 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V dôvodoch napadnutého uznesenia súd prvej inštancie poukázal na to, že sa zaoberal dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP. Poukázal na obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 17.03.2014, v ktorom žalobca uviedol, že jediná prístupová cesta k nehnuteľnosti, ktorú využíva na podnikateľský zámer, je podchod, na ktorý žalovaní dali namontovať bránu a tým mu zabránili v podnikateľskej činnosti. Žalovaní vo svojom odvolaní vyvrátili uvedené tvrdenie žalobcu. Poukázali na to, že cesta, na ktorú žalobca poukazoval je len jednou z možností ako sa dostať k jeho nehnuteľnosti. Osadenie brány odôvodnili tým, že nehnuteľnosť, ktorej sú vlastníckmi a pod ktorou je podchod, je z obdobia druhej svetovej vojny a podchod nebol konštruovaný na prechod áut a už vôbec nie v takom počte ako v súčasnosti. Uviedli, že podchod nevyužíva len žalobca ako vlastník nehnuteľnosti, ale aj jeho nájomcovia, ktorí majú v nehnuteľnosti svoje prevádzky. Vzhľadom k týmto skutočnostiam bolo zrejmé, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nespĺňal základnú podmienku spočívajúcu v potrebe dočasnej úpravy pomerov sporových strán, keď záujmy žalobcu neboli konaním žalovaných ohrozené. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané také dôvody hodné osobitného zreteľa, výnimočné okolnosti, na základe ktorých by súd v danej veci úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom opätovne zdôraznil, že sú naplnené podmienky aplikácie ust. § 257 CSP. Dôvodil tým, že v stave podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, daná prístupová cesta bola jedinou, ktorá sa využívala ako cesta k jeho objektom. Iné varianty prístupu neboli nikdy využívané ani používané, keď neboli z bezpečnostného hľadiska upravené a vybudované na účely prístupu. Uviedol, že prechod k objektom žalobcu bol vždy od zriadenia prevádzky len cez sporný podchod, na ktorý bola namontovaná železná brána za účelom zabránenia prechodu automobilov. Mal za to, že dôvodne bránil svoje porušené právo, a ak by súd priznal žalovaným trovy konania, bolo by to v rozpore s dobrými mravmi. Záverom žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 257 CSP trovy konania žalovaným nepriznal, príj. odmenu znížil.

6. Žalovaní v 1. až 10. rade, v 12. a 15. rade vo svojom vyjadrení na odvolanie žalobcu uviedli, že v súdnom konaní vedenom pod č. k.: 18C/55/2014 o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia to boli práve žalovaní, ktorí mali vo veci úplný úspech, keď odvolací súd uznesením, č. k. 9Co/460/2014-83, zo dňa 30.06.2014, právoplatným dňa 31.07.2014, rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia zamietol. Zdôraznili, že súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol správne, keď s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP plne úspešným žalovaným priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Bránili sa tým, že uvedené rozhodnutie súdu nie je v rozpore s dobrými mravmi, keď na strane žalobcu neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal náhradu trov konania žalovaným, ako úspešnej strane sporu, priznať. Zdôraznili, že nepriznanie trov úspešnej strane je prípustné len ako výnimka zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Neúspech v súdnom konaní nemožno zamieňať s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa a pre neúspech žalobcu v konaní nemožno bez ďalšieho úspešným žalovaným náhradu trov konania nepriznať, ktoré účelne vynaložili, keď dôvodne bránili svoje ohrozené práva. Záverom navrhli, aby odvolací súd nevyhovel odvolaniu žalobcu, napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a aby žalovaným priznal tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

7. V priebehu konania odvolací súd zistil, že žalovaný v 14. rade L. C., nar. XX.XX.XXXX, naposl. bytom S., W. XX, zomrel dňa 26.02.2015. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v 14. rade zomrel ešte pred vydaním uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 18C/55/2014-102 zo dňa 21.05.2015, ktorým súd, ktorý nemal o tejto skutočnosti vedomosť rozhodol o trovách konania.

8. Vzhľadom na to, že na strane žalovaného L. došlo k strate procesnej subjektivity, pričom jeho dedičmi podľa Osvedčenia o dedičstve zo dňa 02.07. 2015 vedenom na okrensom súde nitra pod sp. zn. 23D/159/2015, sa stali L. W., rod. C., M. C., X.. L. C., rod. C. a L. C., rod. V., odvolací súd podľa § 63 ods. 2 CSP v súlade s § 390 CSP uznesením č.k. 7Co/302/2018-172 zo dňa 29.júla 2019 rozhodol tak, že v konaní bude pokračovať s dedičmi pôvodného žalovaného v 14. rade. Žalovaná v 15. rade L. C., rod. V. bola od počiatku konania stranou sporu na strane žalovaného a L. W., rod. C., M. C., X.. L. C. rod. C. budú vystupovať v konaní na strane žalovaného ako žalovaní v 14., 16. a 17. rade.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

10. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Aj v prípade, že sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj strán v priebehu konania a pod. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

12. Výnimku zo zásad úspechu vo veci a zásady zodpovednosti za zavinenie predstavujú teda dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán sporu, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

13. Aplikáciou ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť však o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť aj v rozhodnutí náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na stranách sporu. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby takéto rozhodnutie sa nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane sporu a aby neodporovalo dobrým mravom.

14. Zo spisu je zrejmé, že žalovaní boli v konaní plne úspešní, keď odvolací súd uznesením č.k. 9Co/460/2014-83 zo dňa 30.06.2014 návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania preto správne rozhodol, keď žalovaným, ktorí mali vo veci plný úspech priznal nárok na ich náhradu v plnej výške. Odvolací súd rovnako ako súd

prvej inštancie považuje aplikáciu ust. § 257 CSP za nedôvodnú. Skutočnosti, ktoré uvádza žalobca vo svojom odvolaní, odvolací súd nepovažuje za výnimočné okolnosti, ktoré by mohol považovať za dôvody osobitného zreteľa.

15. K námietkam žalobcu týkajúcich sa skutočnosti, že prístupová cesta cez sporný podchod bola jediná prístupová cesta odvolací súd uvádza, že z uznesenia odvolacieho súdu č.k. 9Co/460/2014-83 zo dňa 30.06.2014 vyplýva, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. V konaní o nároku na náhradu trov konania preto súd vychádza z toho záveru, že žalobca nebol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspešný a to z dôvodoch uvedených v uznesení odvolacieho súdu č.k. 9Co/460/2014-83 zo dňa 30.06.2014. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by v konaní úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal. Skutočnosti, ktoré v tomto smere žalobca uvádza nie sú také výnimočné okolnosti, pre ktoré by súd mohol postupovať podľa § 257 CSP. Rovnako ako súd prvej inštancie ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre použitie ust. 257 CSP, preto sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní úspešným žalovaným je treba priznať nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. Odvolací súd iba formálne zmenil inak vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie a to v dôsledku zistenia, že pôvodný žalovaný v 14. rade v priebehu konania zomrel, a preto súd pokračoval v konaní z jeho dedičmi žalovanými v 14., 15., 16. a 17. rade, ktorú skutočnosť súd musel premietnuť aj do výrokovej časti rozhodnutia .

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1,2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným v 1. až 10. rade a v 12. a 15. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu týchto trov v plnom rozsahu z dôvodu, že títo boli v prvoinštančnom aj odvolacom konaní úspešní.

17. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalovaným v 1. až 10. rade a v 12. a 15. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu týchto trov v plnom rozsahu z dôvodu ich úspechu v tomto odvolacom konaní.

18. Žalovaným v 14.,16. a 17. rade aj napriek úspechu v konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože im v súvislosti s týmto odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli. O nároku na náhradu trov konania žalovaných v 11.a 13. rade odvolací súd nerozhodoval, pretože , pretože vo vzťahu k týmto žalovaným bolo o nároku na náhradu trov konania právoplatne rozhodnuté uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 21. mája 2015 č.k.18C/55/2014-102. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).